

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

En bod, samt en stuga, köf, kammare, och brygghus, item wind och wedrum, jämte källare, belägne på Skongsgatan midt emot Höfvarnen Melberg, äro lediga at mot hyra tilträdas.

På Gråsnås sker auction den 28 dennes kl. 10 f. m. på silfwer, ten, koppar, lin=kläder, och allehanda lösbron, hwarom mera näste Lördag.

En skepsbåt ästundas til et fartyg af 90 laster: Herr Bellenden ytrar sig närmare.

Lottsedlar til tredje dragningen af Stockholms Läns lotteri, finnas ännu til köps, hos Herr Landt=Räntemästaren Scharp: priset är 4 Dal. S:mt, och sker dragningen den 30 dennes.

Et litet silfwer=foder til allehanda småfäcker, samt en swamp= och skildpaddes=osa, tillika med en half aln sidentyg, äro nyligen bortskutna til rätt ägaren, som jag känner, hedrar underrättelsen om den orätte.

En resande ästundar sällskap til Stockholms och wil deltaga i skuts och wagn. Underrättelsen ökes mundteligen.

De som hafwa några böcker til låns af framme ledne Magister Berger, tackas skyndsamligen återliferera dem.

En postwagn, med stål=axlar och godt järns beslag, är til salu hos Skräddaren Lundgren på Magasins=gatan.

En ekestol är nyligen utburen på gatan til en fladder=piga, som wandrat af med länet, hwilket efterlysjes.

Göteborgska Becko=bladet.

Lördagen, den 19 Maji, 1764.

Slutelig Fortsättning af Svar på Brevet N:o 18.

Jag stadnade wid en Latinsk höflighet, eller huru? rörande sin hörsel. Stor sak om et Poetiskt öra mer eller mindre; men min Herre tror, at Harmonien är en ringa ting, och fordrar mindre gränlaghet, än tankarne. Hwad hörer jag? Och hwad sen, om så wore? När meningens är tillwål ofskadd uti min ändring, och ordafallet därjämte hulpet. Bägge måste ju wärdas. Ingen förpligtar min Herre, at skrifa versar; men så snart en af oss besattar sig därmed, måtte prosodiske lagar wärdas efter yttersta stränghet. Ty det heter, lagar som lagar; och här gäller ingen ursägt: ingen nåd för Poeter. Jämför gnare Racine uti sina Reflexions sur la Poësie s. 160, samt Horatius uti des Arte Poët. v. 372.

Jag skyndar til andra strophen. Min Herre kan ej heller där lemna sin käre Phönix, ehuru jag

jag ropar med Boileaux uti första sången af
skaldkonsten, v. 59.

Fuyez de ces Auteurs l'abondance sterile.

Hwad förbättringen i denna strophe angår; så war hon ej onödig; ty hon leder sit ursprung ur samma nödvändighet, som den förra rättelsen; nämligen ur fel i ordavigtan. Ty är utan all twifwel långt: En ny, är Jambus, och blir aldrig Trochæus. Enstavningar, som utgöra betydande biord, äro wisseligen länge: se min Disputation de Genio Lingvæ Svecanæ, Pars III, mot slutet. Däremot äro de flesta Monosyllaber än korta, än långa, som nu, men, då, med flera mindre eftertryckeliga Adverbier. Jag war då tvungen, af wärdnad för såkra dron, at bättre stamma Claveret. Hade jag i hastighet funnet et annat ljud, än Swensker; skulle nyare Swenskan ej lidet. Jag kunde satt i ställe för

En ny Phönix åter opp;

utan mycket bråk, om jag gifwet mig råderum:

Samme Swenske Phönix opp;

och på den händelsen begädt et fel mindre: ty jag begriper, at opp är ej heller någon Swenskan, fast alltför många skrifwa så; nämligen från min Herre til och med en Dalin kan hända, som tälte doch intet sjelfswäld; utan mönstrade ut

alla både tillsatser och förådrade talesätt, och flera driftigheter, hwilka räknades fordom Bygilier och gamle Skalder mindre til blygd, än heder. Dalin, säger jag, försmädde sådana gamla rättigheter. Men hwad Swensker angår; så är det gammal ren Swenska, fast ändessen blifwet i sednare tider urmödig. Det är onödigt, at genom likhet i andra biord, eller myndigare bruk, förakta en föråffedad stawselse: ty hwarken Bibel, eller Lagbok, hwarken Cateches, eller Psalmbok, går up emot ruket i Huswudstaden, som tilwällar sig enwælde i Swenskan. Annars återopade jag mig sanner ur Catechesen; riker ur Biblen och Psalmboken; rättar ur Lagboken; at förtiga sexhundrade efterdömen. Se Professor Hof om Swenska skrifsättet s. 188. Icke heller får jag wädja från Stockholmska til Götteborgska talarten, fast ingendera har stort at tilwita den andra. Wäre Poeter hafwa doch förbehället sig denna tillsatsen, utan at därtill förånlåtas af versificationen. Läs Götteborgska Becko-bladet Nr:o 17, s. 131, r. 9. Författaren kunde satt utan swårighet:

Och sjelfwe döden tyks er fly;

walde likwäl, med bästa poetiska samwete, den öfwerklagade tillsatsen.

Hwad meningen angår i sista strophen, så bles den utan twifwel orubbad. I bägge uttelserna spår man of en ny Phönix: icke följer

därpå, at von Dalin waret den förste, men al-
lenast en af de store och sålsynte män, som nåpe-
ligen se sine klar på hela hundratalet. Efter
sladder-låran träder alltid en ny Phönix i den
aflednes ställe: således har werlden wissertigen
wäknat ingen, eller flere, til dato. Samt at uti
rubriken hellsade jag wår Dalin för Skaldesart,
det är Stamfar för Skalder i Poesiens uplystar
re tidehwarf. Icke bestrider jag därmed en Spe-
gel, en Rudeen och flere, sit tillståndiga rum.
Men hwar för tillades biordet **Swensk**, eller
Swensker? Jo, för at skilja min Herres Phö-
nix ifrån en Columbus, en Hermelin och Lar-
gerlöf, eller wåre Latinske Phönixer.

Således har jag förmodeligen redt ut hwar-
wan, och löst up alle knutar i min Herres twi-
welsmål: tackar på löpet för des både critiska
och poetiska besök; men huru skal jag wedergäl-
la så mycken artighet? Til all olycka känner
jag ej min Herre under annat namn, än Poet
och Håklare; titlar, som jag hwarcken föragt,
eller wördar öfwermåttan. Ware, huru det
wil: så tror jag, at min Herre äger förtjens-
in- och utom Parnassen; och det är alltid en, at
bidraga til store måns äminnelse. Får jag och
läggga til den wakra egenkapen, at tåla gensä-
gelse; en egenkap, som wårt inkränkta wäfen-
de fordrar; hon må sedan komma under namn
af billighet eller ädelmod: så wådjar jag til alla
bägge, så wida jag sårat min Herres egenkärlek.
Tänk efter, om jag hade samma privilegium,
✿

at tråda på den critiske skådeplatsen, likasom på
en Måsserad, okänd och namnlös! Jag skulle
då roa mig at mit eget nederlag, och tacka för
en lärdom, som kostat ingen styfwer, utom papp-
per och Post-penningar.

Jag har än et ord ofagt, innan jag lägger
ihop breswet. Min Herre märkte wäl sjelf,
at jag lät des versar här om dagen gå genom den
gröfste sigten. Huru kunde jag låta det ordet
Mins aflypa utan klander? Det borde städt,
efter Grammaticaliske lagar:

Minnens, at ur eder famn ic.

Jag borde och frågat, med hwad bruk eller
missbruk min Herre säger, at Nil-strömen bu-
ret fram offerqwistar? Underligt, at jag tålte
denne Phönix, och des tunga flygt, i Swenska
Climatet.* Läsaren döme til slut, om icke min
Herres stropher, dessa fel sagtade, sådt en ny
styrka, och större klarhet, genom min förmatna
tåttelse. Härmed förblifwer oafsläteligen

Min Herres

ödmjuka tjenare,
Job. Rosen.

U 3

Hwad

* Jag slytar på sjerde raden i första strophen, eller
Phönix i genitivo: hwarcken förådet, eller Skalde-
konsten, fördrager sådan böggelse.

Swad nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Götheborgska Wexel-priset.

Onsdagen, den 16 Maj,

Amsterdam	-	78	-	-	M: f	R: ml.
Hamburg	-	82½	-	-	M: f	R: ml.

Inkomne äro Skepparne Mussenden Auld ifrån Lissabon och Bellfast med salt och smör, Wigbolt Willems ifrån Amsterdam med tunne-band och packhus-gods, John Finch ifrån Dublin med flåsk, David Erskine ifrån Abo borg med barlast, Clas de Ruyter ifrån Amsterdam med klinkert och tunne-band, Jacob Heidman ifrån Hamburg med packhus-gods och tunne-band, Robert Lumley ifrån London med barlast, Jan Hindrichse ifrån Amsterdam med tunne-band, Pieter Richard Paulsen ifrån dito med dito, Robert Corvie ifrån Alloway med fyrkol, James Syme ifrån Lieth med barlast, Clas Harmens ifrån Amsterd. med dito och tunneband, Robert Stewart ifrån Aberdeen med barlast och tobaks-blader, item Cornelius Helsing ifrån Dublin med smör och flåsk.

U

Utgångne äro Skepparne Geo. Oldman til Bells med järn och bräder, Willjam Mills och Willjam Dick til Lissabon med Ostindiskt gods, Alexander Berg til Hamburg med järn, Joh. Chr. Schults til Hamburg, och Mussenden Auld til Barbadoes med sill, Joh. Jankes til Hull, David Erskine, James Syme, Robert Stewart och Robert Corvie til Scotland, Peter Jhlang och Erik P. Sundberg til Franzerike med järn och bräder.

Små Kyrko-tidningar.

I Swenska Församlingen äro ifrån den 9 til den 17 dennes födde 4 Gossar och 5 Flickor barn: Wigde Tråhandlaren, Lars Flinckensström, och Jungfru, Brita Maria Schröder, Brandwatts-karlen, Lars Ekelund, och Pigan, Sunnisa Gregersdotter, Herr Carl Magnus Hagman, och Enkan, Elin Hollbeck: Döde Stads-Båtsmannen, Joh. Gustaf Berg, af feber, Ostindiske Qwartermästaren, Magnus Danjes Hustru, Annika Andersdotter, af tårande sjukdom, Enkan, Margar. Andersdotter, af ålderdom, Extra-Notarien, Weddich Schulzberg, af lungfot, Fältskärs-Gesällen, Lars Apelberg, af hals-sjuka, Enkan, Anna Elisab. Paulin, 83 år gamal, af ålderdom, och 2 barn, af okänd barna-sjuka.

Kundgörelser.

Den 26 Junii kommer Bruns-curen wid Halmstad at taga sin början, och fortsättes uti Juli.

Julii och Augusti månader; fördenckul lemnas til underrättelse, at de, som tänka i år nyttia den samma, kunna uti Halmstad erhålla beqwämliga rum, spifning, m. m. då sådant någon tid förut betingas.

Den 24 dennes kommer på Stadens Auctions-kamare at försållas et parti Franskt salt på nederlag, hwaraf prof wid auctionen upwifas.

Uti Kongålf kommer den 22 dennes kl. 9 f. m. at försållas Skomakaren Hedmans hus, wäster i Staden beläget, med en därtill hörande wäl planterad trädgård.

Ammenäs, et helt Hemman, ofritt Frälse beläget uti Bohus-Län och Fräkne-Härad, wid saltjön och tätt utmed sjöwägen at Uddewalla, i någden af landswägen, är salt: om priset wärrar sig Controleuren, Herr Abr. Almgren.

Mercure Historique et Politique kan utlåsas på Gymnastii Bibliotheket: flera lärda dagböcker wäntas.

På Gråfsnäs såljes den 28 dennes, utom annat, ur, birauer, skåp, stolar, porstlin, glas, heltäckta wagnar, slädar och kreatur.

En person, som råknar och skrifwer, förstår Tyiska och Daniska språken, samt at berida och tillköra hästar, ja, kan brukas til Gårdsfogde, eller Kammar-tjenare, åstundar Condition i Staden eller på landet.

En tomt är til salu på Qwarnebergs-gatan: Underrättelse fås hos Pottemakaren Bencks, uppå Kyrko-gatan wid wallen.

* * * *

Göteborgska Becko=bladet.

Lördagen, den 26 Maji, 1764.

Tänkar om våra Kyrko-Psalmer.*

Efter det begrep, jag äger om psalmer, är icke nog, at meningen är renfärig; hon bör och wara Poetisk. Huru blir hon det? Poesien har i Sverige legat under ända til dessa sista 80 åren. Man ser alltså uti de äldre psalmerna mycken skröpelighet. Våre förfäder trodde, at rim och Poesi woro nästan allt. Man ser af de gamle psalmerna, som Olof och Laur. Petri, Paul. Gothus, Flemming och flere gjort, at de wäret af samma mening: åtminstone äga deras psalmer mindre behagelighet, än et matt obundet tal. Psalmer böra likwäl under lif och behageliga talesätt, innehålla beweckande och ömre tankar. De böra icke wara så matta, at läsaren ledsnar, utan twärtom förnöja honom mer än annat, ehuru behageligt obundet tal. In-
fal

* Desse äro inlemnade: hwad som anmärkes, är mit eget.